

Henryka Siemiradzkiego

Dzielnice: Żoliborz

Osiedla: Marymont-Potok

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Od polskich postaci historycznych

Rok utworzenia nazwy: 1926

Opis

Henryk Hektor Siemiradzki (1843-1902) - malarz, jeden głównych przedstawicieli akademizmu europejskiego. Wywodził się z rodziny szlacheckiej jeszcze w XVIII w. osiadłej na Litwie. Gdzie dokładnie się urodził, to do dziś pozostaje zagadką - większość historyków skłania się wersji, że w Nowobieleogrodzie, część zaś, że w rodzinnych dobrach Pieczeniogi (oba miejsca niedaleko Charkowa). Jego ojciec był generałem armii carskiej, jednak kultywującym - w umiarkowany sposób - polskie tradycje. Kształcił się w Charkowie, tam też pobierał pierwsze lekcje rysunku. W 1864 roku został absolwentem Wydziału Matematyczno-Fizycznego miejscowego uniwersytetu i wówczas to przeniósł się do Petersburga, gdzie - jako wolny słuchacz - rozpoczął studia na tamtejszej Cesarskiej Akademii Sztuk Pięknych. Dwa lata później - pomimo ukończenia 21 lat - został przyjęty w poczet studentów i w 1871 roku ukończył ją z najwyższym wynikiem za obraz "Aleksander Wielki i jego lekarz Filip". Dodatkową nagrodą było sześcioletnie stypendium pozwalające mu na dalszą naukę w jednym z europejskich krajów. Zdecydował się jednak na wolne studia w różnych miejscach - jego pierwszym przystankiem stało się Monachium, gdzie zaprzyjaźnił się z Józefem Brandtem, Maksymilianem Gierymskim oraz Stanisławem Witkiewiczem. Podczas pobytu w Dreźnie gościł u Józefa Ignacego Kraszewskiego, później zwiedził Wenecję, Weronę, Neapol i Rzym, w którym osiadł na wiele lat. Zafascynowany światem antyku namalował takie dzieła, jak "Antoniusz i Kleopatra", "Taniec wśród mieczów", "Sąd Parysa", "Pochodnie Nerona" czy "Fryne na święcie Posejdon w Eleusis". Często podejmował tematykę biblijną ("Jawnogrzezdnica", "Chrystus u Marii i Marty", "Chrystus nauczający dzieci", "Męczeństwo św. Tymoteusza i Maury"), klasztorną ("W klasztornej ciszy", "Z wiatykiem", "Z pociechą i pomocą") a urzeczony miejscowymi widokami utrwał je w licznych pejzażach ("Krajobraz ze strumykiem", "Krajobraz włoski z osiołkiem") i scenach rodzajowych ("Sielanka rzymska - łowienie ryb", "Sielanka rzymska - przed kąpielą", "U źródła"). Uprawiał również malarstwo dekoracyjne - plafony (do pałacu Zawiszów w Warszawie "Walka ciemności z jasnością", do pałacu Neczajewa w Moskwie "Jutrzenka"), paneau ("Muzyka świecka" oraz "Muzyka kościelna" - oba dla Filharmonii Warszawskiej), kurtyny (dla Teatru im. J. Słowackiego w Krakowie oraz Teatru Miejskiego we Lwowie). W 1901 roku na skutek ciężkiej choroby stracił mowę. Wówczas to wyjechał wraz z rodziną do dworku w Strzałkowie niedaleko Radomska, który kupił wiele lat wcześniej i tam zatrzymywał się na letnie wakacje. Zmarł tam właśnie po kilku miesiącach nierównej walki.

Spoczywa:

Krypta Zasłużonych na krakowskiej Skałce, dokąd prochy trafiły w 1903 roku. Najpierw bowiem pochowany został w kościele św. Krzyża w Warszawie a następnie w grobie rodzinnym na Cmentarzu Powązkowskim (kwatery 67, rząd VI, miejsce 30, gdzie spoczywają jego rodzice).

Do 1954.05.20 patronował dzisiejszej ul. Okolicznej.

Ciekawostki

Stan obecny:

nr 2: w 1953 roku została tu otworzona Szkoła Podstawowa a kilka lat później Liceum Ogólnokształcące, tworząc Zespół Szkół, od 1961 roku noszący imię Joachima Lelewela. Kontynuował on przedwojenne tradycje szkoły, która swoją siedzibę miała przy ul. Złotej 53. Szkoła Podstawowa została zamknięta w 1965 roku a XLI LO w 1984 roku zostało przeniesione do nowego budynku przy ul. Kiwerskiej 3.

Data nadania nazwy: 1926.09.27
